

NÁVOD/INSTRUCTION SH48077 Maryland Mk.I./II. 'Warburton's War' 1/48

EN

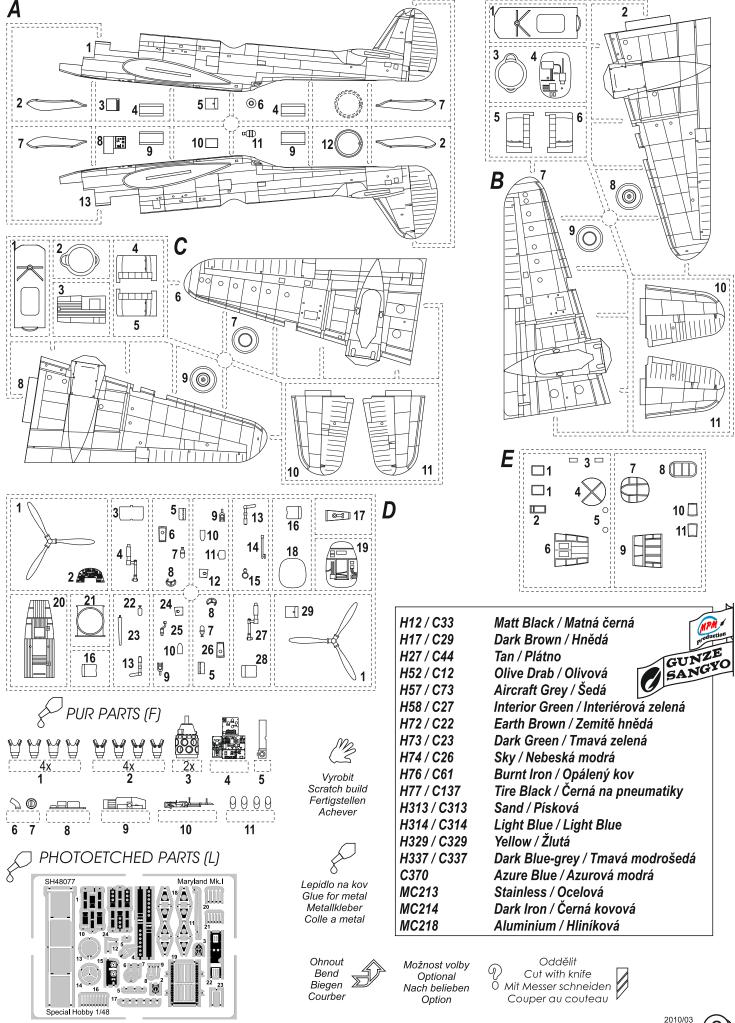
At the end of 1937 US Army Air Force issued competition specification for new Attack category aircraft (attack/ light bomber). Four companies entered the competition and the winner was Douglas Company with its DB-7 (A-20 Havoc). Martin Co. focused on export. Even though its Model 167W wasn't accepted by USAAF, it was mass produced. The first order came from France for modified Model 167F. At all 257 machines were delivered. Martin 167 A-3 with non official name Glenn were assembled in Casablanca and subsequently assigned to combat units. Not all of them reached their destined units. During the Battle of France Glenns carried out 418 combat flights and 18 machines, in total, were lost during air combats. Other machines were lost on ground and the rest flown over to Africa. They were used by both Vichy French Air Force and Free French Air Force. The additional orders were taken over by Great Britain. The small initial series of Martin 167F with French equipment was used for non combat purposes. Further series were produced according to British requirements. Britain designated them Maryland Mk.I (R-1830 S3C4G engines with single stage superchargers) and Maryland Mk.II (R-1830 S3C4G engines with double stage superchargers). Both versions served with FAA, RAF and SAAF. One of the FAA no. 771 Squadron machines spotted Bismarck departing its anchorage in Norway. RAF and SAAF deployed their Marylands mainly in MTO, Malta and Africa. The assignment varied from bomber, reconnaissance to night fighter missions. During 1942 were Marylands subsequently withdrawn from active duty.

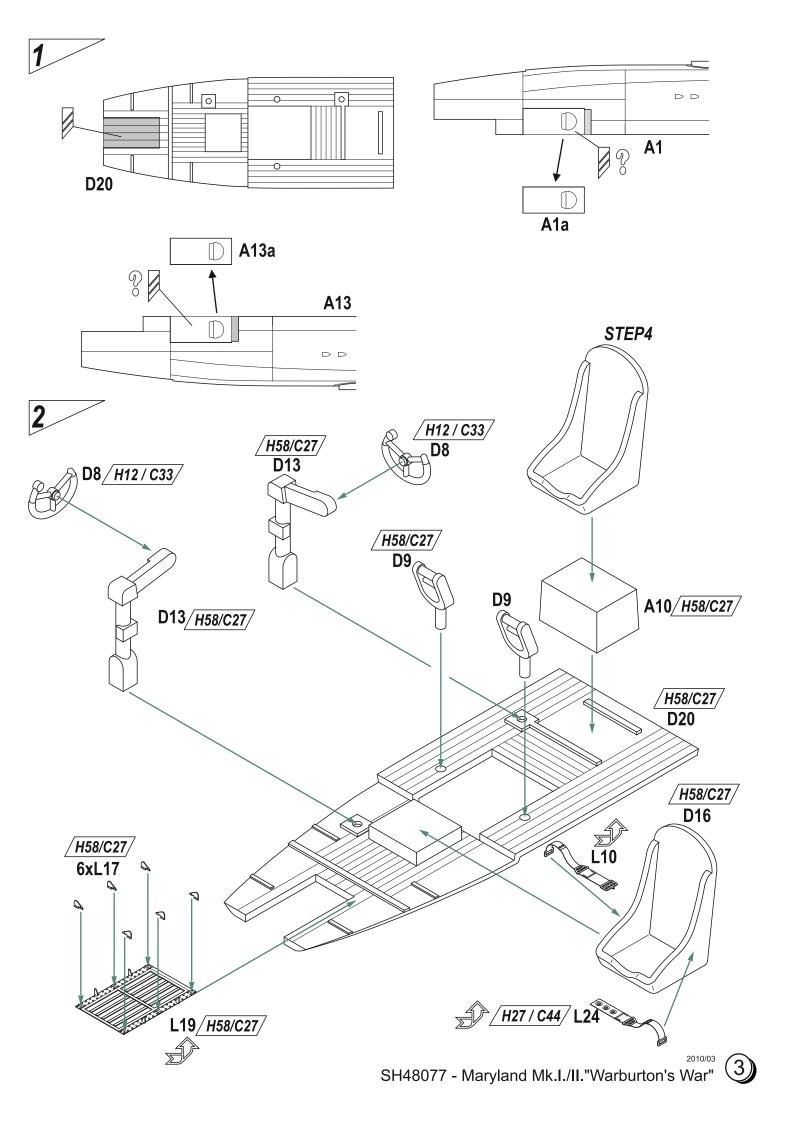
Wingspan: 18.69 m, Length: 14.22 m, Max. Speed: 485 kmh, Service Ceiling: 8,997 m (Mk.I)/ 9,448 m (Mk.II), Range with bomb load: 1,635 km.

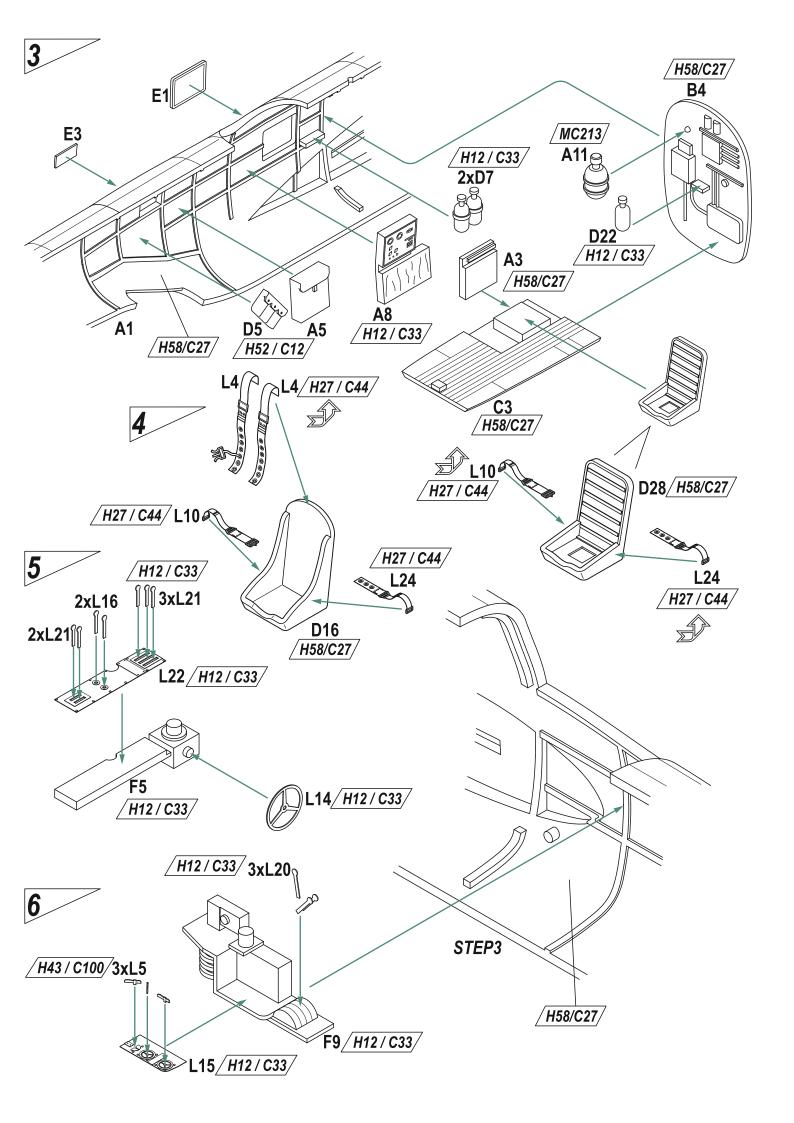
CZ

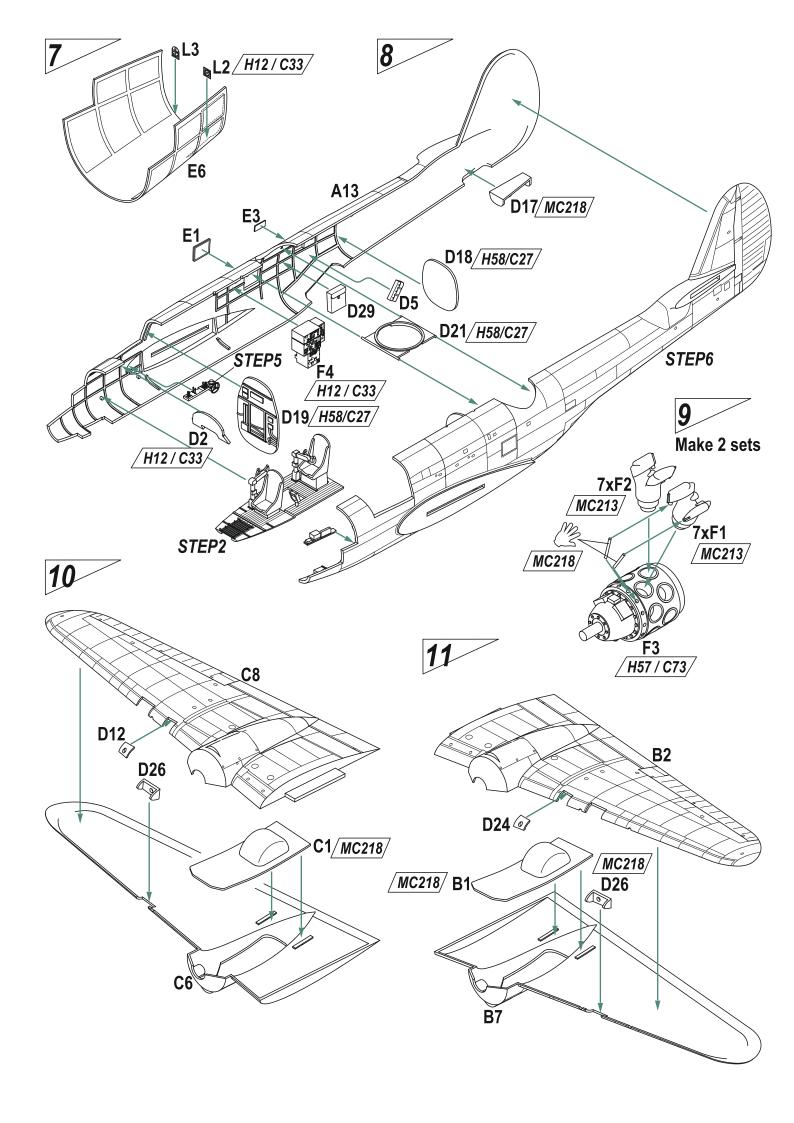
Na konci roku 1937 vypsalo armádní letectvo USA soutěž na nový letoun kategorie Attack (útočný/lehký bombardovací). Do soutěže se přihlásily čtyři firmy, vítězem se stala firma Douglas se svým DB-7 (A-20 Havoc). Firma Martin se ale soustředila na exportní objednávky, takže i přes to, že její model 167W nebyl přijat do výzbroje letectva US Army, vyráběl se sériově. Jako první si objednala dle svých požadavků upravený model 167F Francie. Ta dostala celkem 257 kusů. Pod označením Martin 167A-3 a neoficiálním jménem Glenn byly nové stroje montovány v Casablance a postupně zařazovány k bojovým jednotkám. Tam se nedostaly zdaleka všechny. V bitvě o Francii provedly Glenny 418 bojových vzletů, celkem bylo ztraceno ve vzdušných bojích 18 strojů. Další byly zničeny na zemi a zbylé ulétly do Afriky. Dostaly se do výzbroje jak Vichistické Francie, tak Svobodných Francouzů. Další objednávky převzala Velká Británie. Po malé sérii Martinů 167F s francouzským vybavením, která byla použita k nebojovým účelům byly stroje z dalších objednávek vybaveny dle britských požadavků. Británie používala tyto stroje jako Maryland Mk.I (s motory R-1830 SC3G s jednostupňovými kompresory) a Maryland Mk.II (s motory R-1830 S3C4G s dvoustupňovými kompresory). Sloužily jak u FAA, např. jeden stroj z No.771 Sq. FAA zjistil, že Bismark opustil kotviště v Norsku, tak u RAF a SAAF. RAF a SAAF nasadilo své Marylandy hlavně ve Středomoří, na Maltě a v Africe. Spektrum použití bylo velmi široké, od bombardování a průzkumu až k nočnímu stíhání. Během roku 1942 byly postupně vyřazovány.

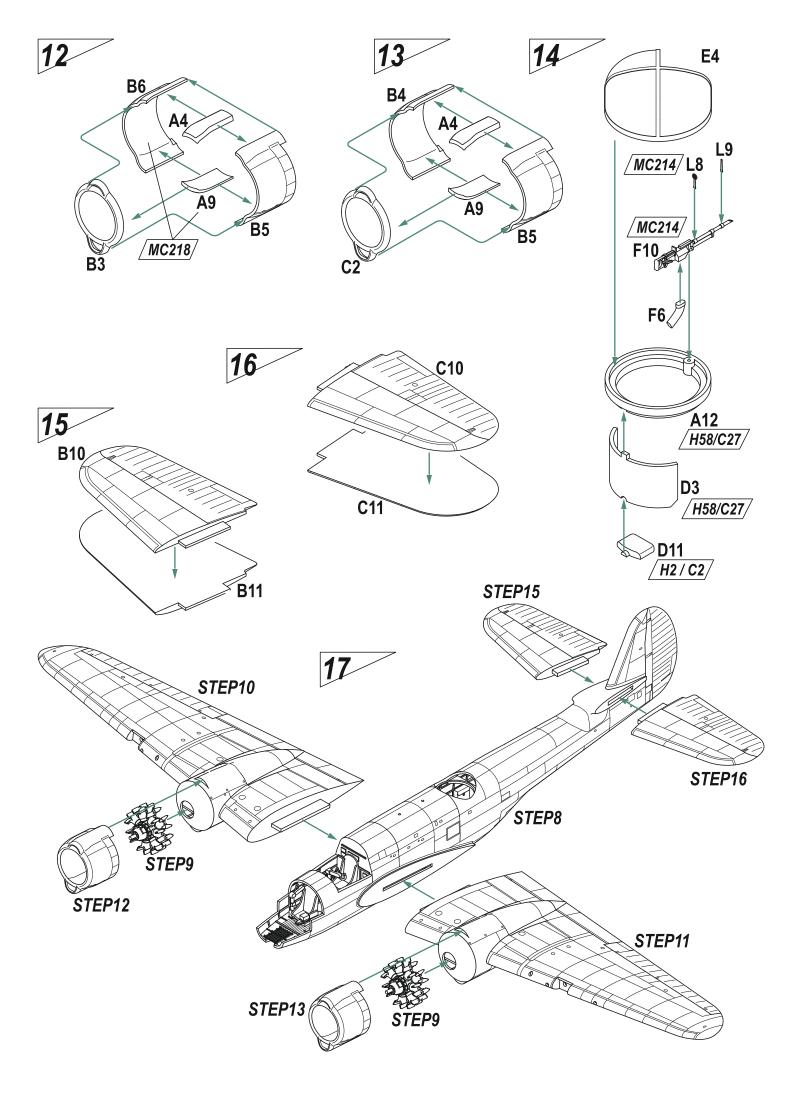
rozpětí: 18,69 m, délka: 14,22 m, max. rychlost: 485 km/h, dostup: 8 997 m (Mk.I)/9448 m (Mk.II), dolet s pumovým nákladem 1635 km

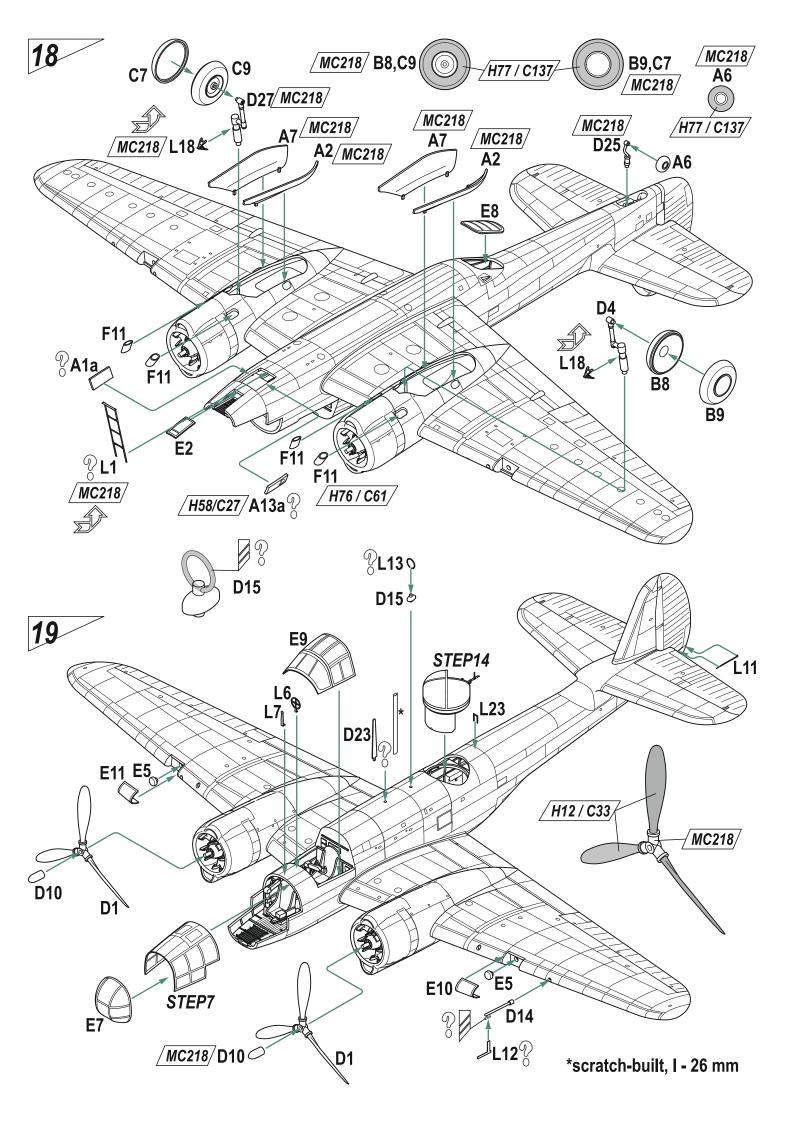

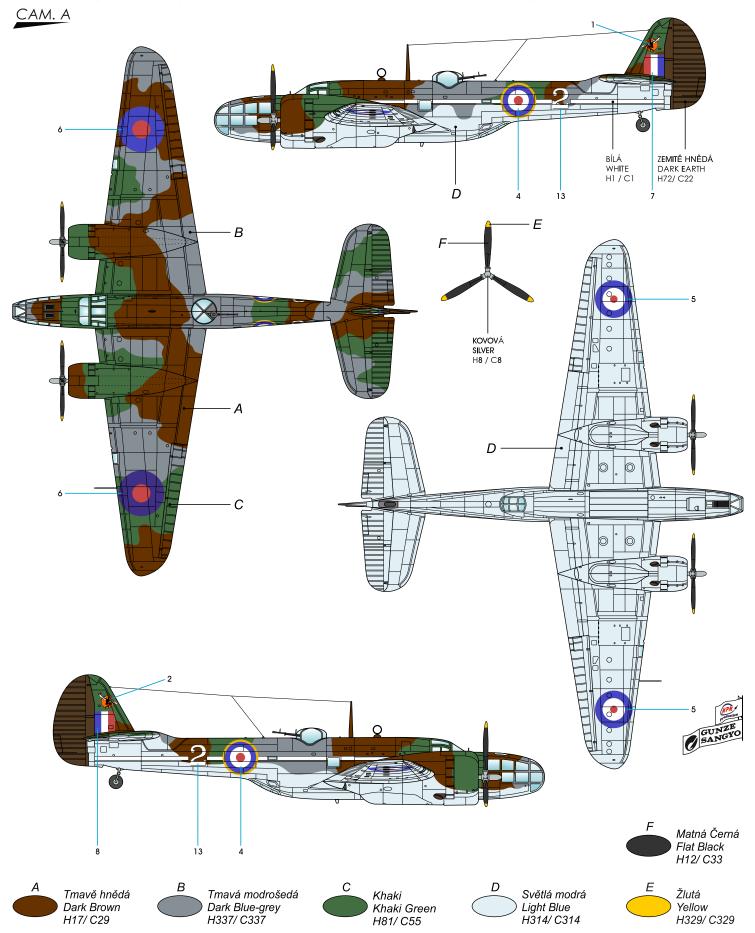

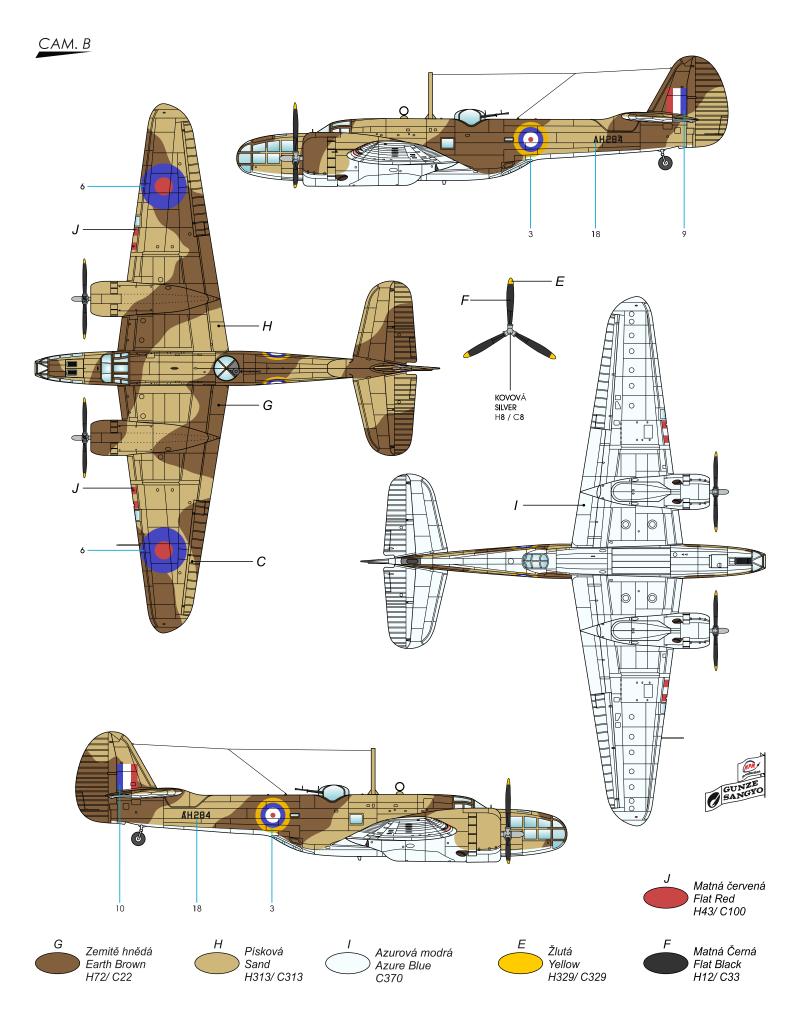

Martin 167F No.114, bílá "2", No 69 Sq. RAF, pilot A. Warburton, letiště Luqa, Malta, květen 1941. S tímto strojem, patřícím původně GR I/22 letectva Víchy uletěla dne 10. února 1941 na Gibraltar osádka pilot Sgt. Brugére, Lt. Giradou a Sgt. Varasseur, aby mohli přídat k FFL. Stroj byl převeden k No 69 Sq. RAF na Maltu, kde s ním létal A. Warburton. Stroj zůstal v původní francouzské kamufláží, přetřeny byly jen znaky. Na kýlovku byl doplněn fin flash. Původní francouzská trikolora na kormidle svislé ocasní plochy byla přetřena barvou Dark Earth. Francouzské Martiny 167F byly dodávány v barvě kovu a kamuflážní barvy byly stříkány přimo na neošetřený povrch. Barva se značně loupala a to byl případ i tohoto stroje.

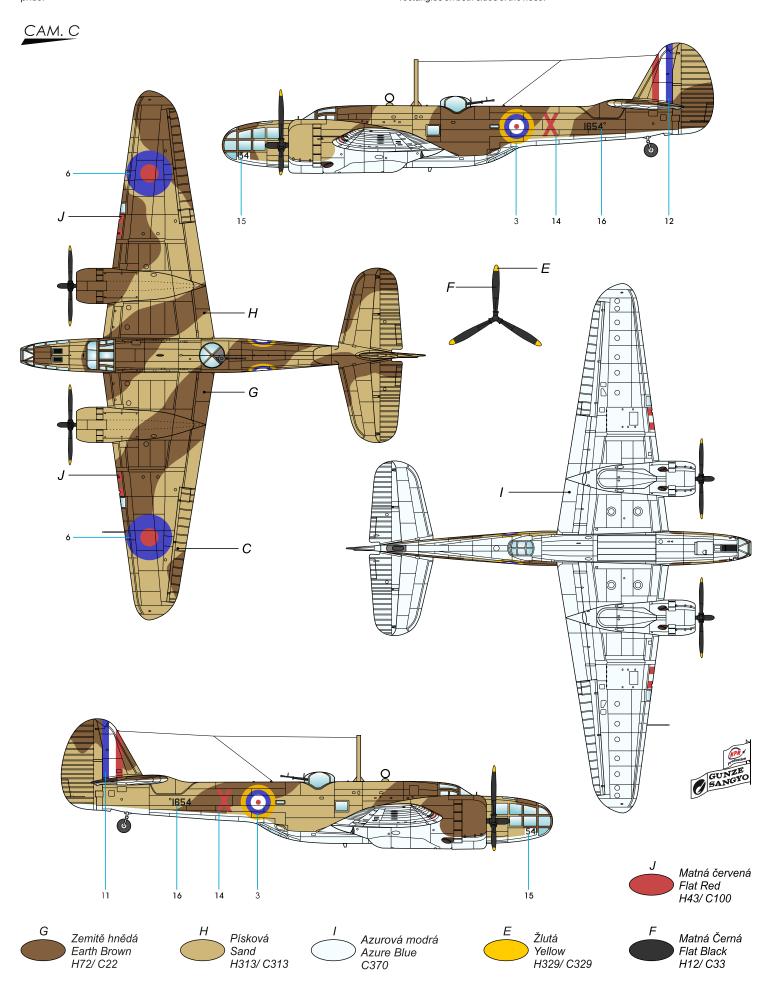
Martin 167F No.114, White "2", RAF No 69 Squadron, pilot A. Warburton, Luqa airfield, Malta, May 1941. This machine that originally belonged to Vichy AF, GR I/22 unit was used by crew of Sgt. Brugére, Lt. Giradou and Sgt. Varasseur to ran over to Gibraltar where they can join FFL. The machine was assigned to RAF No 69 Squadron based at Malta where it was used by A Warburton. The machine remained its French camouflage, only the national insignias were over painted. British fin flash was applied to the fin and the original French one on rudder was over painted. French Martin 167Fs were delivered in natural metal finish and camouflage was applied to this non primed surface. It led to the extensive paint chipping and it was also this peculiar to this machine.

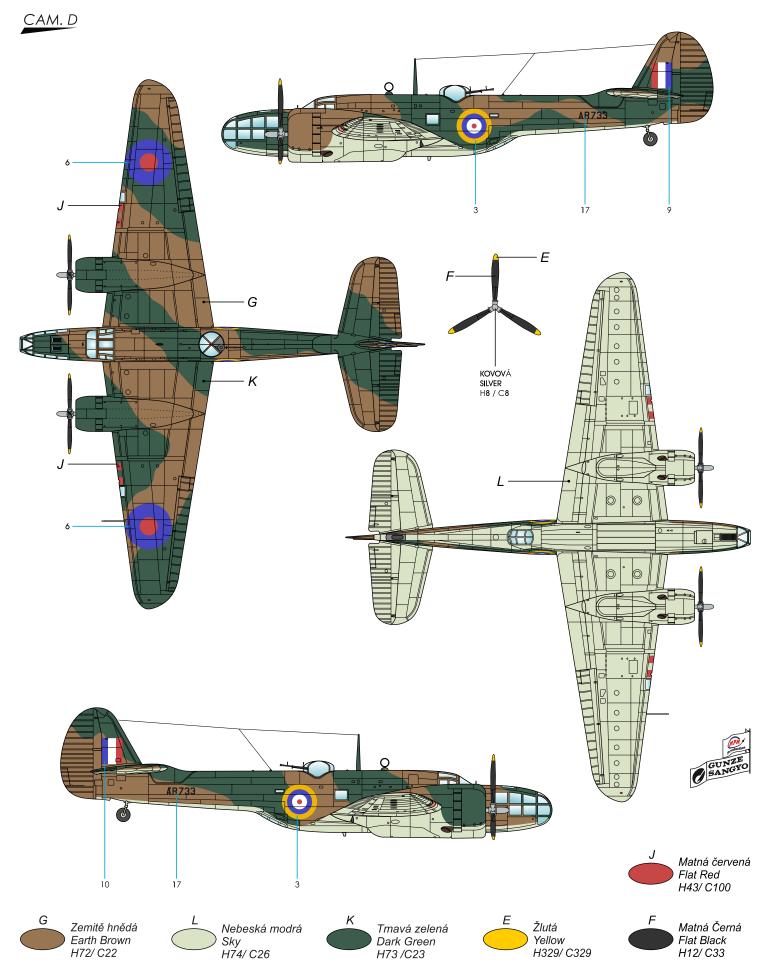
Maryland Mk.I, 1654, červené "X", No 24 Sq. SAAF, Západní poušť, Afrika, konec roku 1941. Stroj byl patrně původně v evropské kamufláži a byl přestříkán pouštními barvami. Poslední čtyřčíslí z sériového čísla bylo nastříkáno v obdélníku původní barvy Dark Green. Poslední dvojčíslí bylo zopakováno v bílých obdélnících na obou stranách přidě.

Maryland Mk.I, 1654, Red "X", SAAF No 24 Squadron, Western Desert, Africa, end of 1941. The machine most probably wore European camouflage that was later over painted by Desert colors. The last four digits of the serial number were applied on Dark Green rectangle. Last two digits of the serial number were applied to the white rectangles on both sides of the nose.

Maryland Mk.I, AR733, No 69 Sq. RAF, letiště Luqa, Malta, leden 1942. Také tento stroj používal mimo jiných pilotů A. Warburton. 12.února 1942 byl tento stroj zasažen Bf 109 (pravděpodobně Lt Schrammem od 8/JG53) a vážně poškozen a nouzově přistál. Střelec Sgt. Moore byl zabit střelbou Bf 109, pilot P/O Channon a navigátor Sgt. Watson vyvázli nezraněni. Za úspěšnou obranu letounu byl navigátor vyznamenán DFM.

Maryland Mk.I, AR733, RAF No 69 Squadron, Luqa airfield, Malta, January 1942. This machine was used, except of other pilots, by A Warburton. On February 12, 1942 was this machine severally damaged by Bf 109 (probably Lt. Schramm from 8/JG53) and had to make emergency landing. The gunner Sgt. Moore was killed by the Bf 109 fire but pilot P/O Channon and navigator Sgt. Watson escaped unhurt. The navigator was credited with DFM for the successful defense of the aircraft.

ATTRACTIVE 1/48 SCALE MODELS

AND 3D PRINTED SETS

